

אבות ובנים

פרשת שלח לך
העלון לברכת והצלחת
יוסף נקי בן שרה וב"ב
כל הברכות והישועות

© כל הזכויות שמורות

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

מי יקום ראשון?

לפני שהמרגלים יוצאים לדרך שנה משה רבנו את שמו של 'הושע' ל'הושע' וכך נאמר: "ויקרא משה להושע בן נון 'הושע' התרגום יונתן בן עוזיאל מתרגם כך: "וכדי קמא משה **ענוותנותיה** קרא משה להושע בר נון 'הושע' - כלומר, ששפרא משה את הענוה של הושע החליף את שמו ל'הושע'.

מה הקשר בין מדת הענוה לבין שינוי השם? והסביר ה'אהב ישראל' כך: כתוב במדרש שלעתידי לבוא כשתהיה תחית המתים יעירו אותם לפי סדר הא' ב'. אבל מי שהיה עניו - יקום בין הראשונים. שנאמר: "הקיצו ורננו שכני עפר", מי שהיה נמוך כמו עפר בחייו - יקום ראשון... ולפי זה מובן הענין: משה רבנו חשש שמא 'הושע' יתרגם עליו ששנה את שמו מ'הושע' שמתחיל באות ה', ל'הושע' שמתחיל באות י', כי בכך גורם לו לקום יותר מאחר בתחית המתים. אולם, כאשר ראה שיש בו ענוה הבין שאין לו מה לחשש מכך כי הענוותנים יקומו ראשונים ולא לפי סדר האותיות.

ויש לדעת שה' אוהב מאד את מדת הענוה. כאשר האדם לא מתגאה ולא מתנשא על השני אלא להפך, מקריב מעצמו למען השני - בכך הוא רוכש את מדת הענוה. מספר על הרב מטשיבין שסבל שנים רבות משבר בגופו. בקר אחד, קרא למשמש שלו ובקש שיזעיק רופא. הרופא הגיע וטפל כמה שעות בשבר שיצא ממקומו. בתחלה עלה במחשבת הרופא לנתח אולם אחר כך הצליח הרופא ליצב את המצב. רק אחר כך ספר הרב למשמשו שהפאבים החלו כבר בתחלת הלילה ובמשך כל הלילה הוא סבל "סורי איוב" (בטוי שלא היה שגור כלל על לשונו) כששאלו השמש מדוע לא קרא לו מיד? השיב בפשטות: "הרי ישנת".

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

הביכורים הם למעשה תיקון של חטא המרגלים

"כיצד מביאים ביכורים יורד אדם לתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה אשכול שביכר ורימון שביכר" שלשת הדוגמאות לפירות שהביאו המרגלים: "ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים וישאוהו במוט בשניים ומנהרימונים ומן התאנים

"הם לקחו מפירות הארץ והוציאו דיבת הארץ. אנו בביכורים לוקחים מהפירות ומדברים בשבחה של ארץ ישראל = מקרא ביכורים "ויביאנו אל המקום הזה וייתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש"...

רק עם שהסתובב 40 שנה "כאשר ישא האומן את היונק" אוכלים מן ובטוחים שלמחר יהיה גם כן... רק אנשים כאלו יכולים להיכנס לארץ ישראל...

שני קבצנים נכנסו יחדיו לביתו של עשיר אחד קבצן פשוט

ואחד קבצן שהיה עשיר גדול. פתח הראשון ואמר לבעל-הבית: חברי זה בן-טובים הוא וראוי לנדבה הגונה. שיבחו בעל-הבית, שהוא מתפלל על חבריו, והוציא מכיסו מטבע יפה על-מנת ליתן לאותו קבצן שהיה עשיר. הקדים הראשון ופשט את ידו ונטל את הנדבה לעצמו. כעס הנותן ואמר לו: לא אליך התכוונתי?

הכניס הקבצן את הנדבה לתוך כיסו והחזיר: כך שנינו: "המבקש רחמים על חברו, והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחילה"...

משל ונמשל

אע"פ באדם אחד שעלה לגדולה. בת יחידה הייתה לו וביקש להשיאה.

באו שדכנים לפניו והציעו לו שני שידוכים. האחד בן עשירים אולם החתן עם הארץ גמור. ולעומתו, בחור תלמיד חכם ובעל מידות בנו של גאון בתורה. בחר הגביר בשידוך השני אולם על תנאי התנה עם המחותרן שייתן לביתו מתנה עגילים המשובצים ביהלומים. תכשיט כה יקר - אמר המחותרן - אין ביכולתי לתת. אם כך - הודיע אבי הכלה לשדכן - מעדיף אני את בנו של העשיר. הוא לא יחסוך מתנות מביתי - אמר ועשה. מה עשית?!! - אמרו לו ידידי - בחור זה בנו של העשיר עם הארץ הוא החלפת זהב בנוצות... הבין הגביר שטעה וביקש מהשדכן לשוב ולהשתדך עם הבחור השני. אלא עכשו אביו של החתן השני אמר שאינו מסכים להשתדך עם הגביר הזה. אם בשביל תכשיט - אמר אבי החתן - מוכן הוא לקחת חתן עם הארץ סימן שאין התורה והמידות חשובים בעיניו כלל. על כן איני רוצה להשתדך עימו!

מידי יום מזדמנים לנו מצבים בהם אנו נבחנים, האם אנו אוהבי תורה או לא?! הבה נהייה ערניים ונשקול טוב, כל צעד וצעד שלנו...

מידת חסד - סימת לקרוא העבר לחבר

אלה בפרשה

"ועבדי כלב עקב הייתה רוח אחרת עמו"
 מה הרוח שהייתה לכלב ולא נמצאה בשאר המרגלים?
 שאר המרגלים חשבו שברגע שיכנסו לארץ תבטל
 נשיאותם כיוון שמצווה למנות שם מלך. יוצא
איפה, שהכבוד שיבש להם את הראייה האמיתית על
 ארץ ישראל ומעלותיה... מאידך, כלב היה משבט יהודה
 וכבר הובטח לו "לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין
 רגליו עד כי יבוא שילו" ולכן ההסתכלות שלו הייתה
 שונה = רוח אחרת
 זוהי הסיבה שמשם התפלל רק על יהושע והוסיף לו
 אות י' יה' יושיעך מעצת המרגלים כיוון שמשם ידע
 שלכלב אין פחד להפסיד את הנשיאות ולעבור למלכות

מה היה הקושי עם המרגלים? הרי הם אמרו את
 האמת?! התשובה היא: היה עליהם לדעת שאם
 הקב"ה נותן להם את הארץ אזי רק טוב יש בה,
 אלא פעמים שהטוב לא נראה לעין של אדם רגיל...
 אילו היו מאמינים שכך הוא, היו אמורים הם
 לקיים את שליחותם ולדווח מה שראו. ברגע שהם
 התחילו עם פרשנות - איבדו את שליחותם
 והמיתו חרפה על כל הדור...

תכשיט אצל

אצל מגדולי הדור ספר פעם איך הגיע לדרגה שהגיע:
 אבא שלי, הגיע פעם הביתה ונגש לאמי ואמר לה: "היום
 פגשתי את המלמד של בנינו, והוא תאר בפני את
 ההתמדה הגדולה של הילד וגם את יראת השמים
 המיוחדת המפעמת בקרבו, ואמר לי שבנינו עתיד להיות
 אחד מגדולי הדור. שמחתי מאד על הבשורה, ומאחר
 ואני לא נמצא כל היום בבית, ורק את, אשתי, המחנכת
 של הילד, החלטתי להעניק לך פרס גדול", ואבי הוציא
 מחיקו שרשרת זהב מיוחדת. אני הייתי בבית באותה
 שעה, ושהיתי בחדר הסמוך, ושמעתי את כל השיחה בין
 ההורים שלי. ידעתי שאבי במצב כלכלי לא כל כך טוב,
 ובכל זאת הוא השקיע כל כך במתנה כזו השמחה
 שהיתה להורי באותו רגע, השאירה בי כזה רשם שלא
 הפסקתי מלהתמיד בלימודי. ועוד דבר למדתי, שפשיש
 דברים טובים במשפחה יש ליחס זאת לאמא...

לאחר ששבו המרגלים מארץ ישראל, עמדו בני ישראל וטענו
 שבמצרים הדברים טובים יותר - כלומר שעדיין אינם מבינים
 במעלתה ובקדושתה של ארץ ישראל. מי שלא מבין לא נכנס!

מעשה שהיה

סספר המעשיות לרבינו ניסים זצ"ל מצינו סיפור מאלף:

רבי יהושע בן לוי צם ימים רבים והתפלל לה' שיזכה לגילוי אליהו הנביא,
 והנה אליהו הנביא בא ושאל אותו: "מה תחפון, ואמלא את משאלתך?" ענה לו רבי יהושע:
 "אני מעוניין להתלוות אליך ולראות מה מעשיך בעולם". ניסה אליהו הנביא לדחותו: "ראה, לא תוכל
 לשאת ולסבול את מה שתראה, ותטריחיני לגלות לך את הסיבה בכל דבר שאעשה ואפעל". רבי יהושע קיבל
 על עצמו שלא ישאל מאומה ואם יבקש לדעת את הסיבה יפרדו דרכיהם. הלכו ביחד עד שהגיעו לביתו
 של איש אביון ורש, שפרנסתו הייתה מפרתו הכחוושה. אך דרכו במפתן הבית, ראו אותם בני הזוג. מיד קמו לקראתם, הזמינום
 לביתם בכבוד גדול, והגישו לפניהם חלב וגבינה מתנובת פרתם. הם השתדלו מאוד וניכר היה שארחו אותם מכל הלב. למחרת
 בבוקר נפרדו מהם לשלום, בצאתם עצר אליהו הנביא והתפלל על הפרה שתמות. לא הרחיקו, ולאזניהם הגיעו זעקות השבר של
 בני הזוג על מות פרתם, משען פרנסתם. תמה רבי יהושע וחשב: כלום לא נמצא שכר טוב לעני זה מאשר הריגת פרתו?! הוא
 רצה מאוד לשאול "מדוע?" אך זכר את התנאי והחריש. הם המשיכו בדרכם. לעת ערב הגיעו לבית שבעליו היה אמנם עשיר אך
 קמצן גדול. הוא התעלם מהם העשיר, ולא הציע מאומה. בקושי הניח להם ללון בחצרו. כך נשארם הם רעבים, ללא אוכל ושתייה.

בבוקר לפני שיצאו התפלל אליהו הנביא שהקיר הרעוע שהיה שם יתחזק וייעלמו סדקיו והם פנו והלכו לדרכם. כאן כבר לא יכל
 היה רבי יהושע בן לוי להתאפק, ושאל: "רבי, עולם הפוך אני רואה! בני הזוג האביונים, אשר יצאו מגדרם לארחנו נענשו על ידך
 ונשללה פרנסתם ומתה פרתם. ועשיר קמצן זה אשר קפץ ידו ואימץ לבבו בפני עוברי אורח זכה לתגמול טוב ולשכר? הייתכן?!"
 הזכיר לו אליהו הנביא את התנאי: "אם מוכן אתה להיפרד מעלי, אענה לך. דע לך, שעל האישה מכניסת האורחים נגזר למות, ועל
 בעלה להתאלמן, המתקתי את הגזירה והתפללתי עליהם, המרתי את מותה במיתת הפרה, כפדיון כפרות - נפש תחת נפש.

ומעתה תשלח האישה ידה במסחר ויראו הצלחה גדולה מאוד. ולגבי העשיר הזה,
 מתחת לכותל טמון אוצר. וידעתי כי אם יסתור את כותלו ימצא הוא מטמון כסף זהב.
 התפללתי וחיזקתי את הכותל, ויישאר האוצר מוסתר מעיניו.

זכור!!! - לא כל מה שאנו רואים אנו מבינים, יש לבטוח בהקב"ה שכל מה שעושה הכול הוא לטובה.

**אבות ובנים
 "אהל פינחס"**

לימוד המתמידים, אבות ובנים
 וקריאת התהילים השבוע
 יעמדו לברכת:

יחזקאל יצחקי בן חביבה
 גולן אליהו בן שולמית
 הרב רפאל אלבו
 רחמים בן רחל
 יוסף נקי בן שרה

לתרומות והקדשות:
052-7656075